

متن پرسش

استاد بزرگوار سلام علیکم. بنده سالهاست که یاد مرگ و فکر مردن بسیار در ذهنم می آید و هر گاری که میخواهم انجام دهم ناگهان یاد مردن می افتد حتی ساختن یا خرید منزل، به افرادی که سن و سال از آنان گذشته و همچنان حریصانه دنبال دنیا می دوند نگاه میکنم و متعجب میشوم، این گونه افکار منشاش چیست؟! این طور بودن خوب است یا بد؟! بنده موفق به نماز شب نمیشوم، این حالی که در اعمال شبانه روزم دقت میکنم که گناهی سر نزنم (هر چند سر میزند) قبل از خواب آیه آخر سوره کهف را میخوانم زمان را برای بیدار شدن را تنظیم میکنم اما نمیدانم چرا توفیق شب زنده داری را ندارم، در صورت امکان راهنمایی ام نمایید. التماس دعا

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به سخن مولی الموحدين «علیه السلام» که می فرماید: « اَعْمَلُ لِذُنُوبِكَ كَأَنَّكَ تَعِيشُ أَبَدًا وَ اَعْمَلُ لِآخِرَتِكَ كَأَنَّكَ تَمُوتُ غَدًا» چنان برای زندگی دنیای خویش تلاش کن که گویا تا ابد زنده هستی، و برای آخرت خویش آنچنان کار کن که گوئی فردا از دنیا خواهی رفت.. باید بتوانیم بین آن دو تعادل ایجاد کنیم و این بسیار کار سختی است، سخت تر از آن که انسان تارک دنیا باشد ۲- سعی بفرمایید قضای آن را به جا آورید تا روح، نور نماز شب را بشناسد. موفق باشید